

... hrozně se stydím...

1) ZA CO SE LIDÉ STYDÍ?

2) JE STUD K NĚČEMU DOBRÝ?

3) CO JE OPAKEM STUDU?

4) CO SE O STUDU DOZVÍDÁME Z NÁSLEDUJÍCÍHO BIBLICKÉHO ODDÍLU (GENESIS 2:25, 3:6-13)

Oba dva byli nazí, člověk i jeho žena, ale nestyděli se. ... Žena viděla, že je to strom s plody dobrými k jídlu, lákavý pro oči, strom slibující vševědoucnost. Vzala tedy z jeho plodů a jedla, dala také svému muži, který byl s ní, a on též jedl. Oběma se otevřely oči: poznali, že jsou nazí. Spletli tedy fíkové listy a přepásali se jimi. Tu uslyšeli hlas Hospodina Boha procházejícího se po zahradě za denního vánku. I ukryli se člověk a jeho žena před Hospodinem Bohem uprostřed stromoví v zahradě. Hospodin Bůh zavolał na člověka: „Kde jsi?“ On odpověděl: „Uslyšel jsem v zahradě tvůj hlas a bál jsem se. A protože jsem nahý, ukryl jsem se.“ Bůh mu řekl: „Kdo ti pověděl, že jsi nahý? Nejedl jsi z toho stromu, z něhož jsem ti zakázal jíst?“ Člověk odpověděl: „Žena, kterou jsi mi dal, aby při mně stála, ta mi dala z toho stromu a já jsem jedl.“ Proto řekl Hospodin Bůh ženě: „Cos to učinila?“ Žena odpověděla: „Had mě podvedl a já jsem jedla.“

Žalm 46:2 Bůh je naše útočiště, naše síla, pomoc v soužení vždy velmi osvědčená.

5) JAKÝ DRUH STUDU DOTYČNÍ LIDÉ CÍTÍ. V JAKÉM VZTAHU PROŽÍVAJÍ ODDĚLENÍ? JAK BYSTE NA JEJICH PŘÍBĚH ZAREAGOVALI?

Byl jsem během jednom kázání Bohem usvědčen ze lži. Občas si vymýšlím; podávám příběhy tak abych z nich vyšel já jako ten dobrý; spoustu věcí jsem před svými blízkými zamlčel; řekl jsem o druhých věci, které byly jen mými domněnkami, ale vydával jsem je za fakta; pomlouval jsem. Úplně mě polil stud, když jsem si uvědomil, že nežiji v pravdě.

No víš, rodiče chtěli kluka a narodila jsem se jim já. Pak už nemohli mít žádné jiné dítě. Táta pořád mluvil o holkách, jako že jsou k ničemu, nemehla, budižkničemu, případně že se hoděj jen na to jedno... Bylo jasné, že jimi absolutně pohrdá. No a mamka byla taková uťáplá, nic moc nikdy neříkala, byla dost náladová a dodnes jsem nenašla pořádně nic, za co bych jí mohla obdivovat. Je fakt blbý bejt holkou... stydím se, že nejsem kluk.

Mám pocit, že jsem úplně jiný než ostatní věřící. Všichni okolo chválí Boha, jsou povídaví, vydávají svědectví, evangelizují, mluví o tom, co všechno s Bohem zažívají a na jakých akcích byli. Když se na ně podívám, tak si připadám, že nejsem dobrý křesťan, nebo možná že nejsem křesťan vůbec. Raději se modlím a čtu sám, když mám příležitost si přečíst dobrou duchovní knihu, tak z toho hodně načerpám, ale druhým lidem moc nerozumím a nevidím důvod, proč bych se s nimi měl bavit. Stejně mě asi vůbec neberou... stydím se, kdybych měl něco říci.

Neumím se pořádně vyjadřovat, mám v hlavě myšlenky, pořád se to tam mele, napadá mě spoustu věcí, ale když se mě někdo na něco zeptá, tak nevím co říci, co odpovědět, nedokážu se vyjádřit, tak jak bych chtěl. Cítím se pak blbě a trapně, nejraději bych kdyby se mě nikdo na nic neptal. Na druhou stranu, mi hodně pomáhá, když si můžu věci napsat, když si vezmu tužku a papír, tak se najednou moje myšlenky úplně zjasní a zkoncentrují.